

ולמלשינים אל תהי תקווה • טור נוקב

ההנהגה החב"דית חייבת להפסיק לשתוק ולהוקיע את המעשים הללו בפומבי. חייבים לעשות לזה סוף! נניח רגע לחילול ה' שאין כדוגמתו, פשוט לא יתכן שהלשנה ומסירה לשלטונות יהפכו לכלי לגיטימי במלחמה בין אנשים וארגונים. אני לא מדבר על אנשים או תופעות של פגיעה בתוך הקהילה שרק התערבות של גורמי החוק יכולה להפסיק את ביצוע הפשע. מדובר כאן על קנאה, שנאה ותחרות גרידה • [לקריאה](#)

שניאור חביב
יז כסלו התשע"ב (13.12.2011)

יצחק שוחט היה בחור חב"די תושב קראון הייטס, מתנדב בארגון השמירה המקומי. לפני כמעט ארבע שנים, הכה שוחט את אנדרו צ'ארלס - צעיר ממוצא אפרו אמריקני שידה אבנים בניידת השמירה שלו במהלך סיור שגרתי שערך שוחט בשכונה במסגרת התנדבותו בארגון.

אנדרו חשב שלא היה לו מזל כשהוא נפל בידיים של שוחט. חילופי המהלומות שלחו אותו לבית חולים והוא נזקק לטיפול. אולם, כאשר התגלה אביו של צ'ארלס כקצין בכיר במשטרת ניו יורק, הסתבר שביש המזל בסיפור הזה, היה לא אחר מאחר שוחט עצמו.

כידוע, מידת הכדאיות בהסתבכות עם NYPD משתנה לעיתים קרובות בהתאם לנסיבות ולתנאי הרקע. במקרה של יצחק, היה ברור שהתנאים לא מבשילים לטובתו ושהפעם זה עלול להגמר רע. רע מאוד. משטרת ניו יורק החליטה להיעלב באופן אישי כמחווה לקצין הבכיר ופתחה בחקירה מואצת.

אך גם חקירתה המואצת של המשטרה לא העלתה דבר. עד התפנית שהגיחה ממקום בלתי צפוי לחלוטין: הלשנה מבפנים. הזוי, אבל כן, מישהו שקורא לעצמו חסיד, שאולי תראו אותו בשבת יוצא מבית הכנסת עם סירטוק, טלית על הכתף וגרטל מתחת למותניים, החליט בעקבות סכסוך בין ארגונים. לקחת על עצמו את התפקיד הבזוי ביותר בעם היהודי. את העבודה שחז"ל תיקנו ברכה מיוחדת נגדה, את המעשה שגם בין אחרוני העבריינים נחשב לשפל של נאלחות וגועל – תפקיד המלשין, המוסר, השטינקר.

יצחק הבין שהוא בצרה צרורה וחמק שוב. הוא הצליח לעזוב את גבולות ארה"ב ולהגיע לארץ הקודש. כאשר חלף זמן, ונראה היה שצו המעצר הבינלאומי שהוצא נגדו, נשכח ועניינו ירד מסדר יומה של משטרת ניו יורק. החליט להשתקע. הוא נישא וקיווה להקים משפחה בישראל ולהותיר הרחק מאחוריו את יחסיו הבעייתיים עם התפוח הגדול ומערכת אכיפת החוק שלו.

יום אחד, דפקו אצלו בדלת נציגי החוק. מסתבר שלמלשינים באמת אין תקווה. מישהו דאג שוב לידע את הגורמים ולעדכן את כתובתו החדשה של שוחט. הפעם הוא הוסגר לידי השלטונות בארץ שכמובן לא חשבו פעמיים ובהליך כמעט אוטומטי פתחו בהליכי הסגרה לשלטונות האמריקנים.

בנס גדול, השבוע, בין חג הגאולה של אדמו"ר האמצעי לחג הגאולה של אדמו"ר הזקן, החליט בית המשפט בארץ להשהות את הליך ההסגרה לחצי שנה וכולנו תקווה דכיון דאידיחי, אידחי.

לא יאמן!

בזמנים אחרים, או בקהילות אחרות סיפור שכזה היה מזעזע את הקהילה ת"ק פרסה על ת"ק פרסה. אנשים היו מנודים הם ומשפחתם, מוקעים על עמוד הקלון ושמשם היה מוזכר לדראון עולם.

בלתי נתפס כיצד, סיפור הזוי כזה חולף על פנינו, נדחק לשולי החדשות וכולנו ממשיכים בהכנות ל"ט כסלו. מספרים לילדים על לולב ונחמנסון, על שמעון הכופר ועל חברתם של המשכילים והמתנגדים להכנת כתב ההלשנה על אדמו"ר הזקן, בעוד לולב ונחמנסון גרים ממש ממול. בשכונה, בשיכון, בקריה, בגבעה או בכפר, יש להם סירטוק אולי גם ביום חול, ברגע זה, הם מכינים את כתב או טלפון ההלשנה הבא ובבית כנסת בשבת הם ימשיכו להופיע כרגיל.

מישהו יכול לדמיין התמודדות של אישה חב"דית צעירה עם תינוק קטן עם צוי מעצר בינלאומיים, צוי הסגרה וביקורים בכלא? מישהו יכול לדמיין התמודדות של אברך חב"די שנאשם בהכאת שחור בכלא אמריקני? מישהו יכול לקחת על זה אחריות?

ארגון מרכזי, וישיבה גדולה, ועוד ישיבה ועוד מוסד נחקרו ונחקרים. חלקם מתמודדים ממש בימים אלו עם תביעות ענק של השלטונות. רבנים, ראשי ישיבות ועסקנים מתמודדים עם איומים של עובדים שפוטרו או סתם צרות עין של ארגונים מתחרים ואנחנו ממשיכים לקרוא בפרשה 'אבל אשמים אנחנו על אחינו' וחושבים על ימים רחוקים שהיו ואינם.

אז נכון שאולי לא יבואו חיילי הצאר לעצור אותך במרכבה השחורה, (למרות שמקרה של שוחט, זה די מתקרב) ולא תמיד ההלשנה מסתיימת בהובלה לגרדום או לעינויים במרתפים חשוכים. אבל גם הריסת גדר או פרגולה שלא מזיקה לאיש, בעקבות טלפון מלא צרות עין למחלקת פיקוח במועצה האזורית היא בגדר הלשנה שפלה.

ההנהגה החב"דית חייבת להפסיק לשתוק ולהוקיע את המעשים הללו בפומבי. חייבים לעשות לזה סוף! נניח רגע לחילול ה' שאין כדוגמתו, פשוט לא יתכן שהלשנה ומסירה לשלטונות יהפכו לכלי לגיטימי בסכסוך בין אנשים וארגונים. אני לא מדבר על אנשים או תופעות של פגיעה בתוך הקהילה שרק התערבות של גורמי החוק יכולה להפסיק את ביצוע הפשע. אלא מעשים על קנאה, שנאה ותחרות גרידה. ולשטינקרים אל תהי תקווה.

לתגובות : shneorc@gmail.com